

15
jaar

Jubileum

PAROUSIE MAGAZINE

JUBILEUMMAGAZINE | SEPT 2020

Stichting
Parousie

JUBILEREN, HERDENKEN DOE JE SAMEN!
WE HELPEN ELKAAR | **BLIJVEN PLAKKEN**
HET GETAL 15 | WIN MET DE FOTOPUZZEL

COLOFON

Dit jubileummagazine is een speciale editie vanwege het 15-jarig bestaan van Stichting Parousie

UITGEVER

Werk & Training

VORMGEVING EN DRUKWERK

Print- en drukservice Kopietje

AFBEELDINGEN

Pim van de Beek

Eigen fotomateriaal

REDACTIE

Jubileumcommissie

CONTACT

Stichting Parousie

Vlieterweg 17

3925 GA Scherpenzeel

Tel.: 033 3031471

www.parousie.nl

Vragen over de inhoud of reacties, of wilt u een adreswijziging doorgeven, dan kan dat via redactie@parousie.nl.

Wilt u het Parousie Magazine niet meer ontvangen, stuur dan een mail naar redactie@parousie.nl.

STEUN HET WERK VAN ONZE STICHTING

BANKREKENINGNUMMER:

NL68 RABO 0322 0235 05

Stichting Vrienden van Parousie

Voorzitter: Gijs van der Laan

Penningmeester: Gijs van de Geer

Secretaris: Bert van de Kleut

INHOUD

PAROUSIE 15 JAAR

Herdenken met Tanny Gunter pag. 5

WONEN, WERKEN EN LEVEN BIJ PAROUSIE

Interview met Gerrita en Gert Jan pag. 6

BEGELEIDEN MET EEN OPEN BIJBEL

Interview met Ds. J.M.J. Kieviet pag. 8

HET GETAL 15

Feliciteatie van De Raad van Toezicht pag. 16

VRIJWILLIGERSWERK, LIEFDEWERK

Interview met vrijwilliger Janny Klomp pag. 19

SPAREN VOOR WAARDEVOLLE EXTRA'S

Bericht van De vrienden van Parousie pag. 21

FOTOPUZZEL

Winnen doe je bij Stichting Parousie! pag. 30

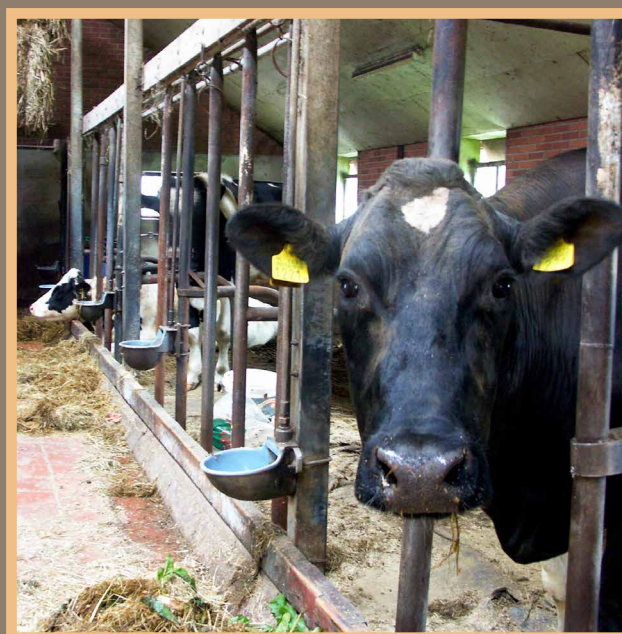
Parousie is een christelijke organisatie die 24-uurs zorg en begeleiding biedt aan cliënten met een psychiatrische diagnose en een Wmo-indicatie. Daarnaast biedt Werk & Training een programma van activiteiten die cliënten helpen bij het ontwikkelen van vaardigheden in het wonen, werken en in de sociale omgeving.

Jubileum

Boerderij Het Dorp

De boerderij met de Deel. De laatste boerderij binnen de bebouwde kom van Scherpenzeel.
Nu in gebruik als woning en als ruimte voor Werk & Training

Parousie 15 jaar

Op 7 oktober 2005 heeft de akte van oprichting van Stichting Parousie plaatsgevonden. Parousie als jubilaris viert dit jaar haar 15-jarig bestaan, en wil hier op passende wijze bij stilstaan. De missie van Parousie is als volgt beschreven:

Parousie biedt 24-uurs zorg en begeleiding op het gebied van wonen en werken aan cliënten met psychiatrische problematiek en/of psychiatrische beperking. Deze zorg en begeleiding bieden we vanuit een Bijbelse visie op zorg. Gods Woord is ons richtinggevend kompas, dat betekent dat we onze cliënten accepteren en met respect benaderen.

De kernwaarden – betrokkenheid, betrouwbaarheid, openheid en deskundigheid – zijn mede bepalend voor het zichtbaar maken van ons handelen in de dagelijkse praktijk.

Kompas

Jubileren, herdenken doe je samen! Parousie heeft personen die afgelopen jaren in een nauwe relatie staan uitgenodigd om ieder vanuit zijn eigen invalshoek zijn of haar betrokkenheid te verwoorden. Verrassend is om te lezen dat de Parousie-kernwaarden als een veelkleurig palet in de ervaringsverhalen van de geïnterviewden terugkomen.

Parousie als woon-, werk- en leefgemeenschap is ingeburgerd in Scherpenzeel en omgeving, en wordt door de wethouder getypeerd als een 'charmante instelling'.

Hartverwarmend om te lezen is hoe Gerrita Hoogeveen, bewoonster van het eerste uur, schetst hoe zij haar verblijf en ontwikkeling binnen Parousie ervaart. Open en enthousiast vertelt ze samen met haar persoonlijk begeleider dat het Parousie-motto Binnen je mogelijkheden groeien naar zelfstandigheid voor de dagelijkse praktijk een continue uitdaging is voor bewoners, deelnemers en begeleiders.

Als bestuurder zou ik in deze inleiding het liefst alle 'harte-woorden' van alle verhalen alhier vermelden. In plaats daarvan nodig ik alle lezers van harte uit om ons Jubileummagazine te lezen en de foto's te bewonderen, van kaft tot kaft.

Ik dank allen die ieder op zijn of haar eigen wijze bijdraagt aan het welzijn van onze bewoners en deel-

TANNY GUNTER EN MARGREET DOORN

Kernteam jubileumcommissie

nemers van Parousie. Parousie betekent toekomstverwachting. In de bijdragen zijn wensen voor de toekomst uitgesproken. Als bestuurder wil ik deze inleiding afsluiten met dank aan God, Die de afgelopen 15 jaar Parousie heeft gedragen en voor ons heeft gezorgd.

JUBILEREN, HERDENKEN DOE JE SAMEN!

Ik sluit me aan bij de wens van ds. J.M.J. Kieviet, dat Stichting Parousie mag blijven begeleiden met een open Bijbel, om in de toekomst onze mooie en nodige taak met liefde en bewogenheid te blijven uitoefenen, onder de zegen en in de gunst van de Heere.

Tanny Gunter, bestuurder

Wens

Wonen, werken en leven bij Stichting Parousie

“Onderling is er een heel speciale band, we hebben samen veel meegemaakt”

Gerrita Hooegeveen en Gert Jan van 't Hof blikken terug

Ze kwamen op dezelfde dag binnen bij Stichting Parousie en gingen er nooit meer weg. Bewoonster Gerrita Hooegeveen en begeleider Gert Jan van 't Hof blikken met dankbaarheid, gepaste trots en met warme gevoelens terug op de achterliggende jaren.

Veel is er veranderd, maar sommige dingen blijven gelukkig altijd hetzelfde. Eerlijk, enthousiast en met af en toe een kwinkslag doen ze een boekje open. “Eerst was ik vooral een patiënt, maar hier word ik echt gezien als een zelfstandig bewoonster, die af en toe hulp nodig heeft.”

Bewoner en begeleider vanaf het eerste uur

Gert Jan van 't Hof had een late dienst op de dag dat Gerrita Hooegeveen binnenstroomde bij Stichting Parousie, ruim elf jaar geleden. Zo ontmoetten ze elkaar en nog steeds wonen en werken ze er. Gerrita: “We werden vanaf dat moment als bewoner en begeleider aan elkaar gekoppeld. Intussen tijd hebben andere begeleiders Gert Jan afgewisseld, want elf jaar dezelfde, da's natuurlijk niet handig. Maar nu ben je weer mijn PB'er (persoonlijk begeleider, red.) hè, Gert Jan?”

Bijzonder

Beiden hebben de start van de stichting meegemaakt en al pratend worden er herinneringen opgehaald. Gert Jan: “We begonnen toen in Wageningen ja, dat was een heel fijne, maar betrekkelijk kleine woonvorm. We startten destijds met vier mensen en drie begeleiders, dat was een klein clubje. Dan ben je sterk op elkaar aangewezen. Ja, we hebben daar samen veel dingen meegemaakt.” Gerrita memoreert: “Nou, ik ben in die elf jaar de 50 gepasseerd, weet je nog? Toen mocht ik in een zaal tachtig mensen uitnodigen om dat met me te vieren.” Ze houdt even stil. “Toen heb ik alle mensen uitgenodigd die in mijn ziek-zijn iets voor mij hebben betekend. Daar kijk ik heel mooi op terug, dat was heel bijzonder, hè?”

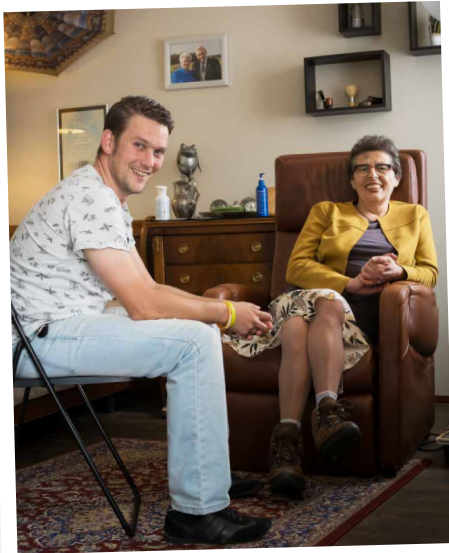
En ik vergeet ook nooit dat in die periode mijn vader is overleden. Alle mensen van Stichting Parousie kwamen op de begrafenis – en dat weten ze nu nog. Dat doet me nog

steeds zó goed.” Gert Jan stemt in. “Het meeleven onderling hier is heel warm, ik denk dat je wel kunt zeggen dat er een heel speciale band is, we zijn heel gelijkwaardig. Ook als begeleiders onderling. We voelen elkaar feilloos aan, kunnen met elkaar grappen maken en een seconde later weer professioneel handelen als dat nodig is.”

Van verzorgend naar begeleidend

In de achterliggende jaren werd er verhuisd uit Wageningen – via Scherpenzeel en Doorwerth – naar de uiteindelijke locatie in de bosrijke omgeving van Scherpenzeel. Ook werden de groepen en het aantal begeleiders uitgebreid. Inmiddels zijn er vijf woongroepen en is er dagbesteding ‘binnenshuis’. In de visie op zorg is er ook het één en ander veranderd, vertelt Gert Jan als hij terugblijkt. “Ik denk dat we best gepast trots mogen zijn op waar we nu staan en waar de ‘switch’ van afgelopen jaren ons heeft gebracht. We zijn, vind ik, enorm gegroeid in wat we doen.” Rustig licht hij toe: “We hebben de focus in onze zorg in de achterliggende jaren verlegd. Eerder waren we vooral gericht op het verzorgen van onze bewoners, terwijl we nu – uiteraard onder begeleiding – de regie meer

Trots

aan onze bewoners zelf laten. In plaats van dat wij het voor hen regelen, gaan we nu in gesprek: 'Waar wil je naartoe? Wat heb je daarin nodig?'

Je ziet dat al in heel kleine dingen. Eerder deden we bijvoorbeeld elke dag je haren, weet je dat nog, Gerrita? Nu

luistert, is zo veel waard!"

Toekomst

Voor de toekomst hopen Gert Jan en Gerrita dat de zorg blijft zoals hij is, al plaatst Gert Jan wel een kanttekening: "Zoals het nu is, is het prachtig, vind ik, maar stilstand is ook vaak achteruitgang. Daarom hoop ik dat we – wat er ook gebeurt in het zorglandschap – er nog heel lang met en voor elkaar mogen zijn. Zodat we samen verder kunnen in het leven, hoe de invulling dan ook mag zijn. Ik hoop dat we elkaar tot hand en voet mogen blijven zijn." Gerrita denkt nog even na en vult dan eerlijk aan: "Wat de toekomst brengt, weten we niet. Wat ik wel weet, is dat ik bij mezelf merk dat ik verander in

mijn psychiatrische klachten. Dat is niet makkelijk, maar omdat ik daarin begeleid word door de mensen hier, kan ik alleen maar dankbaar zijn voor mijn plek hier. Ik hoop dat dat zo mag blijven.

Nooit vergeet ik het moment waarop ik voor het eerst de flyer van Stichting Parousie in mijn handen kreeg. Wat daarop stond, was zo'n verademing. Zo anders dan waar de reguliere psychiatrische zorg op gericht is: je zo snel mogelijk doorsturen en weer terug de maatschappij in sturen. Er stond zoiets op als dat Stichting Parousie je graag wil helpen om weer te kunnen participeren in de samenleving. En vervolgens: 'Maar als je kunt en wilt, mag je altijd op Parousie blijven wonen'.

Ja, dat voelde heel bijzonder. Hier was ik, na al die moeilijke jaren, welkom voor onbepaalde tijd. De indruk die dat maakte, vergeet ik nooit meer!"

Eerlijk

laten we 't aan jou over. Of je het nu wilt permanenten of in staart wilt, dat mag je zelf bepalen. Maar als je er hulp bij nodig hebt, kan dat natuurlijk." Gerrita vult aan: "Ja, dat geldt bijvoorbeeld ook voor het koken. Eerder kookte ik weleens, in de groep, maar na een tijdje gaf dat me veel angst. Toen hebben we samen gekeken hoe kunnen we dat nu oplossen. Ik heb een tijdje met de maaltijden van de groep meegegeten, maar nu krijg ik eten bezorgd." Gert Jan, lachend: "Ja, in Wageningen hebben we nog weleens samen aardappels geschild, weet je nog?" Gerrita kaatst hem direct terug: "Nou en of. Dan zei hij: 'Zo Gerrita, over drie kwartier moet 't eten op tafel staan'. Nou, lekker dan."

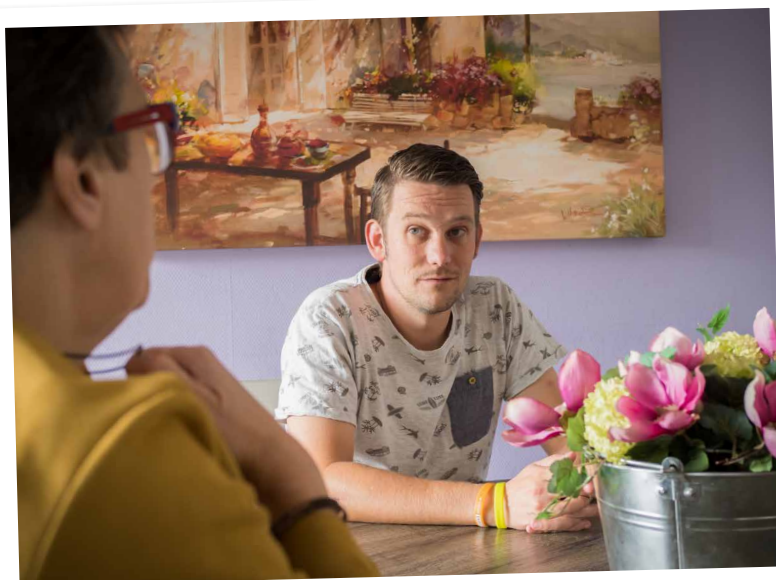
"IK HOOP DAT WE ELKAAR TOT HAND EN VOET MOGEN BLIJVEN ZIJN"

Serius

Ze lachen samen, maar dan – opeens weer serieus – vertelt Gerrita verder: "Weet je, eerder

werd ik vooral als een patiënt gezien, ik denk dat dat vooral anders is geworden. Nu maak ik meer mijn eigen keuzes en daarin word ik begeleid." Als er belangrijke dingen zijn of afspraken gemaakt moeten worden, is Gert Jan haar eerste aanspreekpersoon. Daarnaast heeft ze ook contact met de andere bewoners en begeleiders, al heeft Gerrita binnen Stichting Parousie een heel eigen positie. Ze glimlacht: "Ik woon hier al vanaf het begin, dan heb je bepaalde privileges, zo noem ik het maar. We kennen elkaar door en door hier en iedereen weet hoe het 't er met mij voorstaat."

Rustig, kordaat, maar met een zweem van verdriet vertelt ze: "Ik heb bijvoorbeeld geen behandelaar meer, zoals veel andere bewoners dat hebben. Bij mij valt er namelijk 'weinig meer te repareren', zou ik zeggen. Wel komt elke maandag iemand van Parousie bij me langs, niet Gert Jan of iemand in de nabije omgeving. Ze staat in haar dagelijkse werk wat verder van me af en is dus wat neutraler. Dan praten we samen en biedt ze me een luisterend oor. Dat is wel heel fijn, iemand die oprecht naar je

Als een **familielid** bij Stichting Parousie woont

KONSTANT EN HENNY

Na een teleurstellende zwerftocht door GGZ-land, kwam de (schoon)zus van Konstant en Henny Hoogeveen jaren geleden terecht bij Stichting Parousie. Ze vond er haar plek en kreeg meer rust. Een positief kantelpunt, een nieuw ingeslagen weg: iets waar Henny en Konstant nog steeds dankbaar voor zijn. Open en eerlijk vertellen ze over de impact die het heeft als een familielid leeft met psychiatrische klachten. "De acceptatie die we bij Stichting Parousie ervaren, geeft rust. Voor Gerrita, maar ook voor ons als familie. Ja, we weten absoluut zeker dat ze er in goede handen is."

Konstant en Henny Hoogeveen wonen samen met de 91-jarige moeder van Konstant en Gerrita in het Zeeuwse Krabben-dijke. Heel wat kilometers van Scherpenzeel vandaan, maar dat belemmert de band niet. Konstant en Gerrita groeiden samen op in een gezin met twee kinderen. Konstant: "Eigenlijk heeft het ziek-zijn van onze zus al jarenlang een plek in ons leven. Je groeide ermee op en nog steeds staan we als gezin om haar heen."

Bevriend

Rond de middelbare schoolleeftijd raakte Henny bevriend met Gerrita, dus ook Henny kent van jongs af aan de situatie. Toen de klachten verergerde, zo rond de bruiloft van Henny en Konstant, was dat heel heftig, vertelt ze. "Je staat langs de zijlijn en ziet dat iemand van wie je houdt het niet meer trekt en het heel moeilijk heeft. Dat is heel zwaar, zeker ook voor mijn schoonouders. Zij hebben alles, echt alles, gedaan wat in hun vermogen lag om haar erdoorheen te helpen, maar het is niet gelukt om haar er bovenuit te houden. Dat was heel zwaar."

Een jarenlange tocht langs allerlei instellingen volgde. Rustig en nadenkend formuleert Konstant zijn verhaal: "We belandden van de ene GGZ-instelling in de andere en telkens weer leverde dat veel onbegrip, boosheid en onrust op. We hebben in die tijd heel heftige dingen meegemaakt en situaties die ik niet graag wil vertellen. Er zijn, zegge, dingen gebeurd in die instellingen met Gerrita waar de honden geen brood van lusten."

Dan stond ze bijvoorbeeld opeens met een vuilniszak vol bezittingen op de straatstenen. Omdat haar plekje nodig was voor een ander en men geen weg meer zag. Dat was echt verschrikkelijk." De toekomst was dan ook zorgelijk, tot

Konstant via zijn werk in Goes hoorde van een nieuw initiatief.

"Ja, dat was heel bijzonder. Ik hoorde op de school waar ik werk dat er in de buurt van Scherpenzeel een huis zou komen voor bewoners met psychiatrische klachten. En ook voor mensen voor wie eigenlijk geldt dat er geen prognose is op herstel." Een eerste gesprek met de oprichtster van Stichting Parousie volgde, het vervolg is bekend: Gerrita werd één van de eerste bewoonsters én woont er nog steeds.

Henny: "Het is voor ons als familie echt heel bijzonder om te ervaren dat ze er al zo lang met plezier woont. In feite is bij Parousie het acceptatieproces voor haar – en voor ons – begonnen. Gerrita heeft het vaak moeilijk met haar psychiatrische klachten, dat is nog steeds zwaar, maar ze mag hier wel zijn wie ze is. Er worden geen dingen meer van haar verwacht die écht niet meer kunnen."

Bijzonder

**"WE WETEN ZEKER DAT
GERRITA IN GOEDE HANDEN
IS, DAT GEEFT ONS ALS
FAMILIE VEEL RUST"**

Bewondering

Het contact met de medewerkers van de stichting ervaren Konstant en Henny als heel goed. Beiden zijn ze als mentor betrokken bij Gerrita en meermaals per jaar vinden er samen met Parousie en Gerrita gesprekken plaats over haar welzijn, zorg en gezondheid. Konstant: "Die gesprekken verlopen altijd heel constructief en goed. Er is onderling een goede band, als er wat is, weten we elkaar te vinden en over en weer is er begrip en waardering."

Henny stemt daarmee in: "Als familie is het niet altijd makkelijk om alle ups en downs mee te krijgen en zeker als het wat minder goed ging met onze zus, was daar vanuit Parousie

ook oog voor. Ik vergeet nooit meer dat begeleider Gert Jan eens tegen ons zei: 'Ik heb bewondering voor jullie als familie'. Dat doet wat met je, dat komt binnen. Zeker omdat we voor ons gevoel zo weinig voor haar kunnen doen. Je doet wat je kunt, maar toch kun je soms als nabij familielid het gevoel hebben dat je tekortschiet. Wij hebben ons eigen gezin, wonen ver weg en komen daarom niet wekelijks op bezoek. En als we komen, is het altijd afwachten of het kan of dat het op dat moment toch niet uitkomt.

Toch leef je mee, Gerrita en ik spreken elkaar dagelijks. Soms meerdere keren per dag, soms maar een paar minuten, maar toch voel je de band."

Af en toe komt ze op bezoek en daar kijken Henny en Konstant dan ook naar uit. Henny: "En mijn schoonmoeder helemaal! Ze woont naast ons, in een mantelzorgwoning, en vindt het ook niet altijd makkelijk om op afstand te zitten. Als Gerrita dan langskomt, verlangt ze zo naar haar!" Dat gaat echter niet vanzelf en ook tijdens deze uitstapjes wordt er vanuit Parousie goed meegedacht, zo vertellen Henny en Konstant.

"De ervaring leert dat eropuit gaan bij Gerrita veel angst oplevert. Angst dat iets misgaat of er iets tussenkomt waardoor de afspraak niet door kan gaan. De laatste keer belde een begeleider vanuit Parousie op dat Gerrita het wel erg spannend vond. Ze vroeg of we geen afspraak konden maken waardoor het toch door kon gaan. Toen hebben we met elkaar en Gerrita zelf afgesproken dat ze zich terug kan trekken in de logeerkamer als ze merkt dat het moeilijk wordt. Ze kan dan zelf naar haar begeleider bellen om haar gevoelens te delen en soms kan dat alleen al bijzonder veel helpen."

Henny houdt even stil. "Mijn schoonmoeder kijkt altijd zo uit naar haar bezoek! Door Corona hebben ze elkaar ruim een half jaar niet gezien. Zij is als ouder ook warm betrokken bij

Bewondering

Parousie. Daar zit echt een stuk liefde in. De vorige begeleider van Gerrita belde bijvoorbeeld geregeld naar haar om even bij te praten. Dat heeft ze altijd zó gewaardeerd!"

Een pluim

Voor de toekomst hoopt het echtpaar dat Parousie zo voor haar bewoners blijft gaan als dat nu het geval is. Konstant: "De betrokkenheid die de medewerkers voor de bewoners hebben, kom je maar weinig tegen. Voor mijn werk heb ik met veel instellingen contact, maar dit is echt uniek binnen GGZ-land. Ook tijdens een crisis waardoor de stichting enkele jaren geleden ging, viel me dat bijzonder op. Wat er ook speelde en hoe moeilijk het voor begeleiders ook was, toch bleven de bewoners op nummer één staan.

Ze bleven van dag tot dag professioneel en gaven in die intensieve tijd alles voor hen. Dat is echt een pluim waard! Ik hoop dan ook dat deze persoonlijke betrokkenheid blijft en het niet formeler wordt, bijvoorbeeld als de stichting nog verder groeit of ontwikkelt. Het is juist die warme sfeer die maakt dat de stichting is wat ze is. En ik hoop zeker dat Gerrita binnen die setting zich nog lang op haar plek mag blijven voelen."

Betrokkenheid

Begeleiden met een open Bijbel

In april 2015 werd ds. J.M.J. Kieviet verbonden aan de gemeente van de Christelijke Gereformeerde Kerk (CGK) in Renswoude. Al snel na zijn bevestiging bezocht hij Stichting Parousie, omdat twee gemeenteleden daar in een beschermde wooneenheid woonden. Inmiddels is de dominee met emeritaat, maar nog steeds brengt hij regelmatig een bezoek aan één van hen. Het werk van de stichting draagt hij een warm hart toe. "De visie van de Heilige Schrift op 'zorg' staat bij Parousie centraal."

Door de coronacrisis was het wekenlang niet mogelijk om zijn bezoeken voort te zetten, maar normaliter komt de oud-predikant van de CGK Renswoude geregeld langs bij Parousie. "Toen ik in 2015 bevestigd werd in de Christelijke gereformeerde kerk in Renswoude, heb ik al vrij snel een kennismakingsbezoek gebracht aan twee gemeenteleden die bij Parousie in een beschermde wooneenheid woonden. Inmiddels is één van hen vertrokken, om zelfstandig te gaan wonen."

Luisteren

Nog steeds bezoek en bezocht ik de andere bewoonster." Tijdens zo'n bezoek is het vooral belangrijk om te luisteren, vertelt de predikant. "Je informeert hoe het gaat, luistert naar de bewoner, leest uit de Bijbel, spreekt daarover en bidt met elkaar. Een pastoraal bezoek is altijd een bezoek met het Woord. Niet mijn woord, maar dat van de Heere. Tegelijk moet er van mijn kant – van de kant van de ambtsdrager – een luisterend oor zijn. Luisteren is in het pastoraat zelfs een eerste vereiste."

De Bijbel als kompas

Naast de bezoeken, heeft de dominee diverse keren een Bijbelstudie-uur met bewoners mogen verzorgen, iets waar hij positieve herinneringen aan bewaart. Het is één van de dingen waarin de christelijke identiteit van de stichting tot uiting komt. Ds. Kieviet: "Stichting Parousie wil zich in het beleid en de praktische invulling laten leiden door het Woord van God. Het verlenen van zorg aan kwetsbare mensen heeft een richtinggevend kompas nodig. Het is een zegen dat dat kompas het Woord van God is."

De visie van de Heilige schrift op 'zorg' staat bij Parou-

sie centraal. Dat is merkbaar in de christelijke sfeer in heel het huis. Het komt ook tot uiting in de zorgzaamheid van de medewerkers, het empathische medeleven, de betrouwbaarheid en stabiliteit," noemt de dominee

DS. J.M.J. KIEVIET

op, "en daarnaast natuurlijk in praktische zaken als Bijbellezende, gebed en bijvoorbeeld zo'n Bijbelstudie-uur."

Begeleiding

Zijn waardering voor het werk en de medewerkers van de stichting benadrukt de dominee nog eens.

"De concrete begeleiding van bewoners is vast niet altijd gemakkelijk. Maar wat mij op verschillende momenten getroffen heeft, is de goede combinatie van professionele deskundigheid en tegelijk de warme betrokkenheid bij de bewoners."

Openstaan

**"HET IS EEN ZEGEN
DAT DAT KOMPAS
HET WOORD VAN GOD IS"**

Daarnaast vind ik het bijzonder zoals de medewerkers van Parousie altijd openstaan voor inbreng vanuit het pastoraat. Ik heb dat zelf meermaals ervaren, vooral in crisissituaties, en heb daar veel waardering voor. Ik hoop dat de stichting in de toekomst deze mooie en nodige taak met dezelfde liefde en bewogenheid zal kunnen blijven uitvoeren en dat de Heere daar Zijn zegen over geven zal."

Het vervallen schuurtje...

In het najaar van 2014 is het vervallen schuurtje opgeknapt of beter gezegd 'herbouwd'. Met man en macht is er aan gewerkt. Ook bewoners van Parousie hielpen mee. En het eindresultaat mag er zeker wezen!

...is opgeknapt!

Ja, ik ben eigenlijk blijven plakken

Ongeveer 2,5 jaar geleden stroomde Jasper de Jongste binnen als stagiair bij Stichting Parousie. Hij bleef 'plakken', werd er begeleider én is sinds ruim een jaar lid van de identiteitscommissie. Betrokken en met passie vertelt hij over zijn werk en de identiteit van de stichting. "Het christelijke geloof proberen we met elkaar 'handen en voeten' te geven, in ons werk en de omgang met cliënten."

Tijdens zijn studie kwam Jasper de Jongste in aanraking met Stichting Parousie. En na zijn eindstage ging hij er nooit meer weg. Glimlachend: "Ja, ik ben eigenlijk blijven plakken, heel mooi hoe dat gelopen is." Inmiddels werkt hij als 'begeleider wonen' en ondersteunt hij cliënten in allerlei werkzaamheden in het dagelijkse leven. "Concreet help je bij het wassen en koken bijvoorbeeld, maar voor sommige cliënten help je ook bij het structureren van de dag. En natuurlijk ben je altijd aanwezig en beschikbaar voor een goed gesprek, bijvoorbeeld als een cliënt het lastig vindt om dingen te relativeren of een vraag heeft waar hij of zij niet uitkomt." En dat kunnen ook geloofsvragen zijn. Daarom, vertelt Jasper, heb je als begeleider vaardigheden nodig om dat soort 'diepe gesprekken' aan te gaan en richting te kunnen geven.

Waar is God?

Het brengt ook gelijk bij de bijzondere positie van Stichting Parousie. Jasper: "Als stichting is het Woord van God

ons uitgangspunt in ons doen en denken. En dat vloeit, als het goed is, ook door in hoe je omgaat met elkaar. Ik vind het heel mooi dat je daarin, denk ik, onderscheiden zorg kan bieden. Je helpt mensen niet alleen op weg, zodat ze weer zelfstandig kunnen wonen en werken in de samenleving, maar je probeert ook met hen te zoeken naar de weg van God." En dat kan soms moeilijk zijn. "Gisteravond had ik bijvoorbeeld nog een gesprekje met een cliënt die opstandig was. 'Ik weet dat God er is', zei een bewoner, 'maar waar is Hij dan? En waarom gebeurt dit dan allemaal?' Dat zijn mooie maar ook tegelijk lastige gesprekken. Je probeert dan te luisteren en te begrijpen en tegelijk heen te wijzen naar Zijn hulp en troost, juist ook als het allemaal niet gaat zoals je wilt."

Eigen initiatief

De leden van de identiteitscommissie komen enkele keren per jaar samen. En jaarlijks is er een overleg met alle afgevaardigden van kerken uit de regio. "Zo proberen we mensen van buitenaf, kerken uit de regio, te betrekken bij mensen met een psychiatrische hulpvraag. Er is vaak nog een stigma, mensen zijn soms bang voor wat ze niet kennen. We hopen met dit soort overleggen een brug te slaan tussen ons werk, de omgeving en de kerken in Scherpenzeel." Af en toe komt er ook een ambtsdrager uit de buurt – op verzoek van een

cliënt – langs om een Bijbelstudie te geven of te spreken over een bepaald onderwerp.

Het tekent de manier van werken. Jasper:

"Als commissie base- ren we ons uiteraard op beleidsstukken rondom de identiteit, maar belangrijker vinden we dat het op de werkvloer tot uiting komt. Daarom vragen we bewoners ook zelf actief een bijdrage te leveren. Met alle christelijke feestdagen bijvoorbeeld. Uiteraard lezen we,

zingen we en bidden we met elkaar, maar waar we voorheen een moment plande voor een Bijbelstudie, bijvoorbeeld, laten we het nu aan de bewoners zelf over: 'Waar hebben jullie behoefte aan, hoe zien jullie graag de invulling van de Paasviering?' Natuurlijk bewaken we dat, maar het is heel mooi om te zien wat daaruit voortkomt. Cliënten zijn over het algemeen veel meer betrokken daardoor en regelen bijvoorbeeld een zanguurtje, terwijl een andere groep met elkaar na het Bijbellezende wil stilstaan bij het gelezen Woord."

Toekomst

Voor de toekomst hoopt Jasper dat hij – en zijn collega's – het werk zo betrokken en goed mogen blijven doen. "Ik denk dat ik voor ons allemaal spreek, als ik zeg dat er hier een fijne sfeer heerst. Er is hier onderling een warme band en de persoonlijke betrokkenheid bij elkaar is groot. Dat horen we ook terug van anderen. Als collega's hebben we het onderling heel goed samen en dat werkt door in de begeleiding tussen ons en de bewoners. Ik denk dat we samen in een heel fijne omgeving mogen wonen en werken. Ik hoop ook zeker dat we ervoor blijven waken dat de christelijke identiteit niet opgegeven wordt. Juist daarin onderscheiden we ons van reguliere zorginstellingen. Ja, ik wens echt dat we die betrokkenheid en zorg kunnen blijven bieden, zodat we steeds weer bewoners naar de maatschappij kunnen laten gaan. En als dat niet kan, dat we dan ook een fijne plek kunnen blijven bieden." Hij blijft even stil. "En het belangrijkste is daarin natuurlijk dat we dat alles niet alleen hoeven te doen, maar dat God daarin bij ons blijft."

JASPER DE JONGSTE

Betrokken

"Stichting Parousie brengt gezelligheid in de buurt"

Buurman Tonnis van Dijk over de komst van Parousie op boerderij Het Dorp

"Het was voor ons als buurtbewoners wel even wennen," vertelt overbuurman Tonnis van Dijk, als hij memoreert over de komst van Stichting Parousie naar Scherpenzeel. "Boerderij Het Dorp werd sinds 2007 niet meer bewoond en daarmee eindigde ook het typische agrarisch bedrijf. We konden er geen melk of eieren meer halen, geen oliebollen meer bakken in de melkstal en ook de geur en de geluiden van de varkens en de koeien verdwenen." Toen bleek dat ervoor in de plaats een zorgboerderij zou komen, was er onrust in de buurt. Maar slechts voor kort: "Buurtbewoners genieten nu weer van de producten uit eigen tuin die Parousie verkoopt!"

Toen de familie Van Donkelaar verhuisde en de boerderij leeg kwam te staan, vroegen de Scherpenzeelse buurtbewoners af wat er met het pand zou gebeuren, weet Tonnis te vertellen. "We waren benieuwd naar de plannen van Landgoed Scherpenzeel, die de eigenaar is van de boerderij. Enige tijd later bleek dat er plannen waren om van Het Dorp een zorgboerderij te maken. Dat gaf onrust in de buurt. Onduidelijk was hoe de zorgboerderij was georganiseerd, wat voor soort bewoners er zouden komen, hoe de gebouwen eruit gingen zien en wat het zou betekenen voor de verkeersbewegingen,"

Duidelijkheid

somt Van Dijk op. "Via bijeenkomsten voor omwonenden en middels brieven aan de gemeente werd er geprobeerd daar duidelijkheid over te krijgen. De gemeente en Stichting Parousie – en met name de toenmalige bestuurder Fransis Bus – hebben echt hun best gedaan om duidelijkheid te verschaffen. Uiteindelijk werd duidelijk dat Woonstede de gebouwen in erfpacht overnam van het Landgoed Scherpenzeel en dat de huurder Stichting

Parousie zou worden."

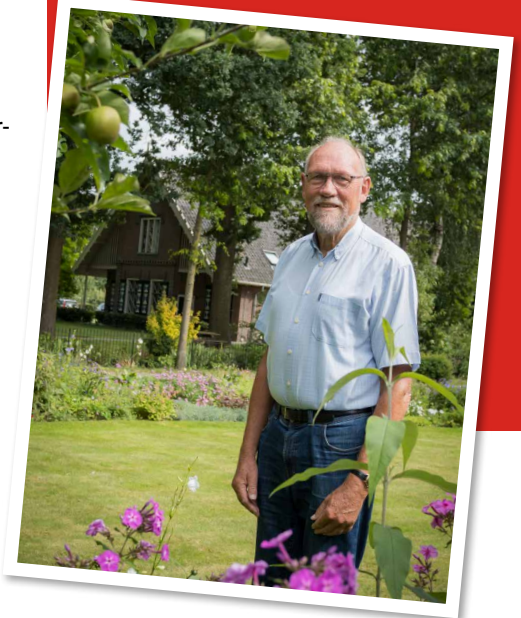
Verbouwing

Toen kwam de grote verbouwing. Tonnis: "Behalve de boerderij en de ernaast staande schuur (die gebruikt werd als varkensstal) werden alle andere gebouwen gesloopt. Daardoor veranderde het zicht op de boerderij, met name vanuit zuidelijke richting. Vervolgens werden er woningen aan de zuid- en oostkant van het erf gebouwd, waardoor het zicht op de achterzijde van de boerderij weer verdween." Dat was even wennen. Tonnis: "Belangrijk voor omwonenden was vooral dat de woningen en ook de boerderij alleen voor maatschappelijke doeleinden mogen worden gebruikt. Dit heeft de gemeente overigens ook vastgelegd in het bestemmingsplan." De gebouwen werden in 2013 betrokken door de Stichting Parousie en de daarbij behorende cliënten. Inmiddels gebruikt Parousie de panden alweer zo'n zeven jaar."

Gezellige buurt

Van de aanvankelijk door buurtbewoners gevreesde overlast is gelukkig totaal geen sprake, vertelt Tonnis. "Juist het omgekeerde gebeurde, Parousie bracht een stuk gezelligheid in de buurt! Op het terrein zijn uitgebreide tuinen aangelegd, met name groentetuinen. De producten uit die tuinen worden voor een groot deel verkocht in de eigen winkel. Veel buurtbewoners maken daar graag gebruik van. Graag wil ik dan ook namens de buurtbewoners Stichting Parousie van harte feliciteren met dit derde lustrum. Wij hopen dat de bestaande, positieve contacten met het personeel en niet in de laatste plaats met de bewoners nog lang mag voortduren!"

TONNIS VAN DIJK

Gezelligheid

Stichting Parousie op **Landgoed Scherpenzeel**

**“Als we logeerden
bij grootmoeder,
speelden we in het
park en maakte we
het leven mee op
de boerderij”**

META DANIËLS

Speciaal voor dit jubileummagazine vertelt Meta Daniëls, mede-eigenaar van Landgoed Scherpenzeel, over de banden die er liggen tussen haar familielandgoed en Stichting Parousie. “De ontwikkelingen op landgoedboerderijen en het Huis Scherpenzeel liggen mij van kinds af aan na aan het hart. Voor jubilaris Parousie vertel ik graag over onze (steeds interessantere!) samenwerking en de plek waarop Parousie haar werk verricht.”

Meta Daniëls: “De boerderij Het Dorp is gebouwd bij een grote renovatie van Huis en Park Scherpenzeel omstreeks 1865, oorspronkelijk om de familie op het Huis te kunnen voorzien van voedsel ‘van het land’. De eerste steen is in 1868 gelegd door Willem Royaards, toen 11 jaar, tijdens een jaarlijkse zomervakantie met het gezin

op Scherpenzeel. Ongeveer honderd jaar later logeerden mijn zusjes en ik er ook, toen bij onze grootmoeder Royaards-Backer. We speelden in het park en maakten het leven mee op boerderij Het Dorp en bij de familie Van Donkelaar die op de boerderij woonden. Het Dorp was voor mij het begin van mijn warme band met Scherpenzeel, de grond en de beesten.”

Warme band

Sociaal-maatschappelijke functie

“Door vererving is ons landgoed, eigenlijk al sinds 1900, opgedeeld en in bezit gekomen van veel verschillende familieleden. Het landgoedbeheer wordt wel nog steeds zo veel mogelijk centraal aangestuurd. Boerderij Het Dorp was sinds 1978 eigendom van mijn nicht,

Toekomst

Huis Scherpenzeel op den duur verder zou worden aangetast, hebben we in 2011 vanuit het landgoed het initiatief genomen om met zo veel mogelijk betrokkenen een toekomstvisie te maken voor het parkgebied. Daarover is meer te lezen op www.assets.glk.nl. Het doel? Een gaaf en onderhouden historisch parklandschap behouden, als kader voor diverse maatschappelijk zinvolle activiteiten, zoals de sociale moestuin van Parousie, een productieve tuinderij in de Overtuin, volkstuinten in de oude moestuin bij Geldersch Landschap. En wie weet ooit nog schooltuinen en bijen. En zeker wandelaars die ervan genieten!"

mevrouw B.M. van den Bosch (overleden in 2019). Met groot verantwoordelijkheidsgevoel heeft zij ervoor gezorgd dat de boerderij een sociaal-maatschappelijke functie kreeg en dat Stichting Parousie het kon gaan huren. Woonstede is aangezocht als solide tussenpartij. De familie Van Donkelaar verhuisde naar Groot Lambalgen, want het werd duidelijk dat een werkende boerderij in de bebouwde kom niet langer houdbaar was. Het beheer van het Huis Scherpenzeel met 6 hectare huispark is sinds 2005 onder de hoede van Stichting Geldersch Landschap en Kasteelen."

Moestuin en tuinderij

"Om te voorkomen dat door de versnippering van eigendom en beheer ook het landschapsschoon rondom

Banden met Parousie

"En zo heb ik de mensen van Parousie leren kennen. Door samen te werken aan het uitvoeren van dit Masterplan Park Scherpenzeel groeien gebruikers en beheerders (Parousie, Geldersch Landschap en Landgoed Scherpenzeel) naar elkaar toe. Ook omwonenden raken meer bij het hele park betrokken. De lange (zicht-)lijnen in het landschap worden weer zichtbaar. En niet in het minst: als samenwerkende gebruikers leren we elkaar kennen en zien we wat we voor elkaar kunnen betekenen, bij ieders eigen ambities. Dat gaat niet alleen om het inrichten van de terreinen, maar zeker ook om uitwisseling van kennis en ervaring en het elkaar be-moedigen in wat we doen. Stichting Parousie van harte gefeliciteerd – en dank voor jullie openheid!"

Het getal 15

RAAD VAN TOEZICHT

Beste bewoners, familie, vrijwilligers, personeelsleden en allen die zich betrokken voelen bij Parousie,

Het getal vijftien verwijst in de Bijbel vaak naar handelingen van de Heere God die Hij doet door Zijn genade. God beschermde Noach en de zijnen door de ark tijdens de zondvloed vijftien el hoger dan de bergen te brengen (Genesis 7:20). Koning Hizkia kreeg vijftien jaar uitstel van de dood of anders gezegd 'er werden vijftien jaren aan zijn leven toegevoegd' (2 Koningen 20: 6). Vijf is het getal van de genade en drie het getal van Goddelijke volmaaktheid. Daarom verwijst het getal 15 in het bijzonder naar daden die tot stand gebracht zijn door de werking van de genade van God. En zo kijken we als Raad van Toezicht naar het 15-jarig jubileum van Parousie. Is het immers niet alleen genade dat Parousie in de jaren die achter ons liggen is bewaard, in stand gehouden en nu stappen mag zetten naar de toekomst? Veel van wat er is gebeurd in die achterliggende jaren verdient vast niet Gods goedkeuring, maar Hij heeft vijftien jaren gespaard, bewaard en gezorgd. Het is Zijn zorg die Parousie heeft gemaakt tot wat ze nu is. Het is Zijn zorg die krachten geeft en de zorg voor onze bewoners elke dag mogelijk maakt. Als Raad van Toezicht kijken we in dankbaarheid terug, dankbaar voor wat we kregen uit Zijn hand, dankbaar voor de goede samenwerking die er mag zijn met de Raad van Bestuur, de medewerkers en de cliëntenraad. Maar ja, na vijftien komt zestien, het getal van de reiniging. En dan belijden we dat als er in het verleden fouten zijn gemaakt we daarvoor vragen het werk van Parousie te gedenken in uw gebeden en elkaar op te dragen en waar nodig vergeving en verzoening te vragen.

We gaan de toekomst in, misschien wel naar 20 jaar Parousie. Een bijzonder getal in Gods Woord, twintig, een tekort van eenentwintig, een getal van de verwachting. Jakob wachtte twintig jaar om zijn vrouwen en eigendommen te ontvangen (Genesis 21: 38, 41). Het volk Israël wachtte twintig jaar om bevrijd te worden van de onderdrukking (Richteren 4: 3). Ook wachtte Israël twintig jaar op bevrijding door Simson (Richteren 15:20, 16:31). Een getal van verwachting; wijst onze naam Parousie ook niet op verwachting? Wat heeft het ons te zeggen? Dit: dat we ondanks mooie jubilea en momenten om te vieren we ieder voor zich moeten zien op de verwachting, immers na al die getallen volgt een getal dat nooit vol zal zijn, de Eeuwigheid, en we wensen u allen toe dat u uw Borg mag vinden in de Heere onze God. Dan geldt voor 15 jaar Parousie "Soli Deo Gloria".

Raad van Toezicht

De tuinen van Parousie

In mei 2013 heeft de oplevering van de woning plaats gevonden. Na die tijd is er enorm veel veranderd. Dat is heel goed te zien met deze foto's. Wat is er ontzettend veel tuin bijgekomen.

“De **kleinschaligheid** van Stichting Parousie maakt het zo **charmant**”

Ruim een jaar geleden werd Henny van Dijk wethouder in de gemeente Scherpenzeel. In haar portefeuille: ‘sociaal domein’. Inmiddels heeft ze vanuit die rol Stichting Parousie enkele keren bezocht. Maar het mooist vindt ze het om ‘incognito’ te gaan, als er een markt is of activiteit gevierd wordt, glimlacht ze, “want dan krijg je de ontspannen en warme sfeer van de instelling zo goed mee.”

Vanuit haar rol als wethouder ‘vliegt ze vaak hoog over’, vertelt Henny van Dijk met een glimlach. “En dat is mooi, want bestuurlijk moet er goed gekeken worden of de kwaliteit van de instellingen in de gemeente goed is en of de plannen financieel haalbaar zijn. Maar mooier en leuker vind ik het om te ervaren hoe het er in onze instellingen daadwerkelijk aan toe gaat.” En daarom is ze inmiddels ook enkele keren binnen geweest bij Stichting Parousie. “Natuurlijk kom ik bij de instellingen in onze gemeente niet elke week op bezoek, maar toch is het belangrijk om af en toe eens langs te gaan. Voor een werkbezoek bijvoorbeeld, maar vooral ook tijdens informele activiteiten. Zo heb ik eens, ik noem het maar ‘incognito’, een markt bezocht bij Parousie en dat was zó gezellig. Tijdens zulke momenten proef je vooral de sfeer. Dan zie je hoe het in de organisatie reilt en zeilt, hoe warm de mensen met elkaar omgaan en hoe ontspannen de zorg verleend wordt. Dat is mooier dan alleen te besturen en te controleren of alles klopt,” vertelt ze met enthousiasme.

Fijne sfeer

Als wethouder ziet ze Stichting Parousie graag in haar gemeente. “Eigenlijk zou ik iedere gemeente wel willen aanraden om een sociale woon- en werkplek in de gemeente te hebben. Natuurlijk, dat kan niet altijd, er ontstaan soms discussies als er plannen zijn voor het bouwen van een sociale instelling in een dorp of gemeente. Dat begrijp ik ook wel, ik denk dat dat voortkomt uit een gevoel van onzekerheid: ‘Wat betekent dat dan voor ons?’ Maar mijn ervaring is dat het juist enorm veel oplevert voor de samenleving. Het bevordert absoluut het ‘samen-gevoel’ in een dorp. Dat zie ik ook in hoe Parousie is geïntegreerd in ons dorp. Buren, vrijwilligers, cliënten: het gaat allemaal goed samen. Dat vind ik heel mooi om te zien, die harmonie is heel waardevol,” vertelt Henny. “Ik vind het zelf ook mooi om als gemeente zo, niet alleen voor Parousie, maar ook voor andere instellingen in onze gemeente, iets te kunnen betekenen. En andersom leer ik veel van de mensen van Parousie. Ik ervaar de sfeer daar bijvoorbeeld als heel

ontspannen, vriendelijk en open en ik heb veel waardering voor het werk dat er voor cliënten gedaan wordt.” Ze houdt even stil. Dan: “Weet je wat ook mooi is? Als ik bij Parousie of een andere instelling in ons dorp ben en zie hoe mensen daar geholpen worden, vind ik dat bijzonder. Het leert mij dat we allemaal, soms zonder dat we daar zelf invloed op hebben, kwetsbaar zijn. We kunnen allemaal zomaar een helpende hand nodig hebben. In de jaren waarin ik als conducteur werkte, heb ik dat vaak ervaren: niet iedereen kiest voor wat hij of zij geworden is. Je hebt niet zelf kunnen bepalen waar je wieg stond. Het is belangrijk om die spiegel soms voorgehouden te krijgen.”

Kleinschaligheid

Voor de toekomst wenst wethouder Van Dijk Parousie toe dat ze blijft wat ze is. “Dat moet ik even uitleggen misschien. Ik vind de kracht van Parousie namelijk de kleinschaligheid en de ontspannen sfeer die er heerst. Er wordt harmonieus samengeleefd met elkaar en met de omgeving. Juist dat maakt het een charmante, mooie instelling. Ik hoop dat dat zo blijft en wens Parousie toe dat ze het werk op deze manier voor hun cliënten mogen blijven doen! Ja, wat mij betreft zit Parousie op dit moment uitstekend op z’n plek.”

WETHOUDER HENNY VAN DIJK

Vrijwilligerswerk, liefdewerk

Sinds 2016 is Jannie Klomp vrijwilligster bij Stichting Parousie. Ze kwam eerst één keer per maand, maar inmiddels is ze betrokken bij de fairs en jaarlijkse NL Doet dag. Ze doet het met liefde en veel plezier. "Je leert de bewoners steeds meer kennen. Zij en de begeleiders waarderen het vrijwilligerswerk heel erg."

Vier jaar geleden werd Jannie Klomp vrijwilligster bij Stichting Parousie. "Ik begon met één keer in de maand een bewoonster helpen. Als ik kwam, dronken we eerst een bakje koffie en hadden we altijd wat te kletsen. Meestal gezellige praatjes, maar we hadden ook geregeld serieuze gesprekken." De hulp en bezoeken gaven haar altijd een voldaan gevoel. "Het is fijn als je zo voor iemand wat kunt betekenen, door te helpen en te praten." In die tijd leerde ze andere bewoners en begeleiders steeds meer kennen, een band ontwikkelde. "Na ongeveer een half jaar werd ik gebeld. Ze zochten iemand voor in de commissie die de zomer- en winterfair organiseert. Ik zei dat ik dat graag wilde doen." Jannie is niet de enige vrijwilliger in de familie. "Mijn dochter Marjolein was al eens gevraagd om een bloemen- en plantenworkshop te geven en organiseert inmiddels ook de zomer- en winterfair mee." Jannie voegt toe: "En als zij dan de workshops geeft, pas ik op de kleinkinderen!"

Gezellige drukte

Tijdens de vergaderingen die voorafgaan aan de zomer- en winterfair zijn er ook bewoners aanwezig. "Meestal zijn er twee bewoners betrokken bij de organisatie. Het zijn altijd gezellige vergaderingen en het is leuk om met de voorbereidingen van de fairs bezig te zijn." Jannie helpt inmiddels ook mee met de voorbereidingen van de jaarlijkse NL/Parousie Doet vrijwilligersdag. "Dat doe ik inmiddels ook al wat jaren met plezier. Ja, de fairs en die Parousie Doet dag zijn enorm leuk. Het is altijd een gezellige drukte en je merkt dat het dagen zijn waar de meeste bewoners naartoe leven en van genieten," vertelt ze.

Liefdewerk

Het vrijwilligerswerk doen voor Stichting Parousie raadt Jannie anderen zeker aan. "Mijn ervaring is dat het werk dat door vrijwilligers wordt gedaan echt liefdewerk is. Het wordt door bewoners en begeleiders ook echt gewaardeerd. Er is onderling ook een goede band tussen bewoners en vrijwilligers, dat is fijn werken. Mijn wens voor de stichting is dan ook dat de Heere het werk van begeleiders en vrijwilligers mag blijven zegenen. Zodat de bewoners de zorg en aandacht krijgen die ze zo nodig hebben."

JANNIE KLOMP

Felicitaties en wensen van de cliëntenraad

Iedere verjaardag is een felicitatie waard. In dit geval bestaat Parousie 15 jaar! Namens de cliëntenraad wil voorzitter Hans Overeem dan ook iedereen die bij de stichting is betrokken van harte gelukwensen: "De bewoners en gasten, de vrijwilligers, de medewerkers, het management, de Raad van Bestuur en de Raad van Toezicht. Maar we willen bovenal de Heere onze dank brengen voor Zijn bewaring."

"Sinds de oprichting van de cliëntenraad in 2013 heeft deze getracht ook een bijdrage te leveren aan het functioneren van Parousie. Volgens de Wet Medezeggenschap Cliënten Zorginstellingen (WMCZ) heeft ook Parousie een cliëntenraad. In de zorgwereld en in onze samenleving wordt steeds meer het woord 'cliënt' gebruikt voor hen die op enige wijze zorg ontvangen in een instelling. Of dat nu ziekenhuizen, revalidatie instellingen, gezondheidscentra et cetera zijn – of een instelling als Parousie waar we gewend zijn om de cliënten 'gasten' en 'bewoners' te noemen.

De bedoeling van de overheid was en is dat zorginstellingen steeds meer aandacht voor afstemming van de zorg op de wensen van de cliënten krijgen. De overheid vindt het de verantwoordelijkheid van iedere zorginstelling om rekening te houden met de wensen en behoeften van haar cliënten."

Christelijk

De cliëntenraad (CR) van Parousie wil dit op een aantal manieren gestalte geven. Dit alles is in een reglement samen met de Raad van Bestuur vastgelegd. "Volgens dit reglement 'stelt de cliëntenraad zich ten doel, om binnen het kader van de doelstellingen van de zorginstelling de gemeenschappelijke belangen van de bewoners/cliënten te behartigen'. Van de leden van de cliëntenraad wordt gevraagd bij hun benoeming de Bijbel als onfeilbaar Woord van God naar de uitleg van de drie Formulieren van Enigheid hebben te onderschrijven. Dit laatste geeft aan dat de CR van Parousie zich onderscheid van een willekeurige andere cliëntenraad in onze samenleving. Het vraagt een christelijke opstelling in het werk als CR. Het belang van de bewoners is het uitgangspunt, maar dat zal zoveel mogelijk in goed

Behartigen

CLIËNTENRAAD

overleg met de Raad van Bestuur worden nagestreefd."

Onze leden van de CR "Er is voor gekozen bij de samenstelling van de CR om aan een aantal aspecten te voldoen. Allereerst dient één van de leden bewoner of oud bewoner te zijn, deze plaats is bij het schrijven van deze bijdrage vacant. Ook een ouder is lid van de CR, dit is momenteel Rinus de Bruijn. Vervolgens is een lid aangemerkt

"DAT HEEL HET WERK IN, VOOR EN DOOR PAROUSIE IN GODS GUNST MAG PLAATSVINDEN"

als cliëntondersteuner, Rina van Vugt neemt deze plaats in. Zij is aan te merken als deskundige vanuit de zorgwereld. Rina onderhoudt met alle bewoners contact. Iedere cliëntenraad heeft ook secretariële ondersteuning nodig, dat doet Evelien van Dolderen.

Als laatste lid van de CR is er een onafhankelijk voorzitter, deze post vervult schrijver dezes. Namens deze hele CR willen we nogmaals onze gelukwensen aan heel Parousie verwoorden. Daarbij de wens en de hoop uitspreken dat heel het werk in, voor en door Parousie in Gods gunst mag plaatsvinden."

Gelukwensen

Samen sparen voor waardevolle extra's

'Net als in een gezin, wordt er bij ons ook gespaard voor een dagje uit of een nieuwe fiets'

Gijs van de Geer, Bert van de Kleut en Gijs van der Laan – respectievelijk penningmeester, secretaris en voorzitter – maken deel uit van de Stichting vrienden van Parousie. Voor deze speciale jubileumuitgave schrijven ze over de stichting, haar activiteiten en enkele dingen die door de geworven fondsen gerealiseerd zijn. Van fietsen tot volleybalvoorzieningen. Mooie extra's voor de bewoners van Stichting Parousie. Een inkijkje!

Fietsen

Het doel: mooie extra's voor bewoners

Stichting Parousie is in 2005 opgericht en betekent letterlijk 'toekomstverwachting'. De instelling is opgezet om mensen te begeleiden voor wie de reguliere zorg niet toereikend is. Tot 2018 maakte de 'vriendenactiviteiten' deel uit van

het geheel van de organisatie. In 2018 werd de afzonderlijke stichting, Stichting vrienden van Parousie, opgericht. Wat onze 'vriendenstichting' doet? Het werven van fondsen. Om daarmee extra dingen, die niet uit de reguliere vergoeding betaald worden, voor de bewoners te kunnen financieren. Parousie kan in dat opzicht

vergeleken worden met een gezin. Er

wordt (via de vriendenstichting) gespaard voor een extra-tje. Een dagje uit, een keer een barbecue, voorzieningen voor een volleybalveld, maar bijvoorbeeld ook twee nieuwe fietsen voor algemeen gebruik van de bewoners. Waardevolle extra's, die bewoners enorm waarderen!

Volleybalveld

Verkopingen, wandeltochten en zangavonden

De fondswerving vindt plaats op verschillende manieren. Zo zijn in de afgelopen jaren diverse activiteiten georganiseerd,

zoals verkopen op het terrein van Parousie, zangavonden en wandeltochten. Naast deze fondsenwervende activiteiten heeft onze vriendenstichting een trouwe groep donateurs en worden er incidentele giften ontvangen. Door deze geworven gelden konden een groot aantal verzoeken vanuit de bewoners worden gehonoreerd. Daar zijn we onze 'vrienden' dankbaar voor! Ook in het achterliggende jaar zijn verschillende activiteiten georganiseerd. Na een, letterlijk, stormachtige winterfair werden de voorbereidingen getroffen voor de zomeractiviteiten. Het coronavirus, minuscule klein, kwam echter en is nog altijd onder ons. Alle vergaderingen en activiteiten zijn afgelast en het werd stil. Het was fijn dat we als Vrienden van Parousie in deze stille tijd toch nog iets konden betekenen voor de bewoners. Bijvoorbeeld met een ontbijt op Koningsdag en een kar achter de fiets om de groenten uit de tuin op de plaats van bestemming te brengen.

Ontbijt

Toekomst(verwachting)

Het is belangrijk dat de bewoners van Stichting Parousie ook in de toekomst een veilige en warme plek hebben. Iets waar wij, met het werk van de stichting, een bescheiden bijdrage aan willen blijven leveren. Daarbij hebben we uw hulp en gelden echter (weer) nodig. Helpt u mee? Zodat bewoners wellicht – na een waardevolle periode – weer op zichzelf kunnen wonen, al of niet met hulp. Zo werken we samen aan de toekomst en blijft er toekomstverwachting: Parousie.

Toekomstverwachting is ook iets wat prachtig verwoord wordt in het volgende lied. Een boodschap die we ten slotte aan alle bewoners, personeel, andere betrokken en lezers

willen meegeven:

Helpt u mee?

*'Wat de toekomst brengen moge,
mij geleidt des Heeren hand,
moedig sla ik dus de ogen,
naar het onbekende land.
Leer mij volgen zonder vragen,
Vader wat Gij doet is goed.
Leer mij slechts het heden dragen,
Met een rustig, kalme moed'.*

VRIENDEN VAN PAROUSIE

“Iedere week kom ik boodschappen bezorgen”

Iedere week komt Kevin Mulder, van Albert Heijn Woudenberg, voorrijden om de medewerkers en cliënten van Stichting Parousie van verse voorraad te voorzien. Zuivel, frisdrank, andere levensmiddelen: voor alle vijf de huizen maakt hij een apart pakket. Het bezorgen doet hij graag, altijd zelf en al enkele jaren met veel plezier. “Ik heb de indruk dat het bij Stichting Parousie fijn loopt en het gezellig is, ik wens hen toe dat dat ook in de toekomst zo blijft.”

Prachtig plekje

Elke week staat Kevin Mulder op de stoep bij de woongelegenheden op het erf van Stichting Parousie aan de Vlieterweg in Scherpenzeel. Met versproducten en kratten vol andere benodigdheden. “De boodschappen worden iedere week per e-mail aan mij doorgegeven, gespecificeerd per huis. Ik maak er netjes verschillende pakketten van en lever die persoonlijk af.” Dat doet Kevin graag en tijdens deze korte bezoeken deed hij al snel een beeld op van de stichting en haar bewoners. “Zowel de bewoners als de begeleiders zijn erg aardig en vriendelijk, er heerst een gezellige sfeer, vind ik. Ik heb de indruk dat het werk in de stichting ook fijn loopt en het er onderling ook gezellig en ontspannen is. Er loopt altijd wel iemand buiten als ik er kom. Dat is niet vreemd natuurlijk, ze zitten ook op een prachtig plekje!”

Fijne samenwerking

De samenwerking met Kevin dateert inmiddels van enkele jaren geleden. Albert Heijn Woudenberg levert ook aan andere sociale instellingen in Woudenberg en zo kwam het balletje aan het rollen. “Aan De Moriahoeve in Woudenberg leverden we wekelijks boodschappen en eigenlijk zijn we via hen bij Parousie terechtgekomen, zo’n drie jaar geleden. Ik vind het contact heel prettig verlopen en we werken fijn samen.”

Frituurdag en NL Doet

Niet alleen de wekelijkse boodschappen bezorgt Kevin, twee keer per jaar sponsort zijn winkel ook de nationale NL Doet dag bij Stichting Parousie en een jaarlijkse dag voor vrijwilligers van de stichting. “Voor die dagen sponsoren we als winkel wat producten. Dat is mooi om terug te doen.” Zelf komt hij – buiten de wekelijkse bezoeken om – nooit bij Parousie langs. Glimlachend: “Mijn grootouders hebben weleens een open dag of markt bezocht. Gewoon om kennis te maken – en ook om even te zien waar hun kleinzoon zijn producten natuurlijk bezorgt.” Kevin wenst de stichting toe dat het werk op deze manier door mag gaan. “Ik hoop dat ze niet al te veel last hebben (gehad) van de Corona-crisis en dat hun werk goed verricht mag worden. En natuurlijk hoop ik dat nog lang elke week langs mag blijven komen!”

KEVIN MULDER

“Van tuinbank bezorgen tot winkel bevoorraden.”

JAN DEN HERTOOG

Door een dubbele schouderblessure kwam Jan den Hertog 'thuis te zitten'. Zodoende had de restauratiemetselaar lang niets om handen. Een ontmoeting met één oud-collega bracht daar verandering in. Jan: “Bij Stichting Parousie kwam ik in een warm bad terecht, ik merkte al snel dat je er door personeel en cliënten ontzettend gewaardeerd wordt.”

Door een dubbele schouderblessure kwam Jan den Hertog thuis te zitten, na jarenlang restauratiemetselaar te zijn geweest. “Op dat moment was werken niet meer mogelijk. Toen kwam ik ruim een jaar geleden mijn oud-collega Jaap de Jongh tegen op een verkoping voor de kerk. Hij is ook restauratiemetselaar geweest en werkt nu als facilitair medewerker met cliënten van Parousie, voornamelijk in de tuin. Hij verhaalde dat hij ‘omkwam in het werk’ en ik merkte op dat ik hele dagen thuis zat en hem graag kwam helpen. Dat leek hem een goed idee en zo begon ik als vrijwilliger. Bij Parousie kom je in een warm bad terecht, vol positiviteit. Je merkt al snel dat je door zowel personeel als cliënten ontzettend wordt gewaardeerd,” vertelt Jan.

Afwisselend

Met regelmaat werkt Jan inmiddels in de tuin, maar daar blijft het niet bij. “Ik mag ook geregeld op stap met de cliënten om boodschappen te doen. Dan brengen we spullen weg, zoals ballen die we bij Parousie oppompen. Daarnaast halen we fruit en eieren om de winkel van Parousie te bevoorraden en voer voor de schapen en geiten.” Het werk voor de stichting blijkt afwisselend. “De ene keer mocht ik met drie cliënten naar Gorinchem om een tuinbank wegbrengen, de andere keer hout ophalen in Harderwijk. Dat ik het vertrouwen krijg om dit allemaal te doen, vind ik heel fijn,” licht Jan toe. “Momenteel ben ik bezig met een opleiding tot taxichauffeur en daarmee heb ik een nieuwe werkgever mogen vinden. In de toekomst hoop ik dan ook in de ochtend en avond leerlingen te gaan vervoeren. Uit het werken met mensen haal ik veel voldoening en ik ben dan ook erg dankbaar voor deze nieuwe kans in mijn werk.” Jan voegt toe: “Tot nu toe heb ik me met veel plezier nuttig gemaakt bij Parousie en als ik straks weer aan het werk ga, zijn ze dan ook niet van me af! Ik hoop overdag nog vaak mijn gezicht te laten zien.” Dan, serieus: “Ik hoop van harte voor de toekomst dat op al het werk dat bij Parousie gedaan mag worden Gods zegen mag rusten!”

“Ook al zijn we verschillend, we doen hetzelfde werk en **gunnen elkaar veel**”

Sinds acht jaar werkt Jacqueline Jongman-Moog als woonbegeleider bij GGZ-instelling Kwintes, locatie 'Ter Wheme' in Scherpenzeel. Als dorpsgenoten weten Kwintes en Parousie elkaar inmiddels te vinden en dat is volgens Jacqueline, die zich inzet voor externe samenwerkingen, waardevol. “Er worden geregeld intervisies georganiseerd, waarin we als teams casussen bespreken. Het is mooi om te zien wat je dan van elkaar opsteekt.”

Identiteit

Als dorpsgenoten van elkaar leren, elkaar respecteren en samen sterk staan. Dat is wat Jacqueline Jongman, werkzaam bij Kwintes in Scherpenzeel, belangrijk vindt. Als woonbegeleider en aandachtsfunctionaris 'externe samenwerkingen' zet ze zich dan ook in voor de verbinding zoeken met andere zorginstellingen in de buurt. Zo ook Stichting Parousie. Jacqueline: “De relatie met Parousie is er eigenlijk één die jaren geleden ontstaan is. Ik heb destijds eens gebeld met Klaasje van Parousie, weet ik nog. Dat was een leuk eerste contact en vanaf die tijd zijn we de band uit gaan bouwen. Ik denk dat we een heel fijne, open samenwerking hebben en elkaar veel gunnen, ook al zijn we concurrenten en hebben we allebei onze eigen achtergrond en identiteit.”

Dat betekent niet dat ze elkaar wekelijks of maandelijks zien, maar dat is ook goed, vertelt Jacqueline. “Het is niet zo dat je de deur bij elkaar platloopt, maar je weet elkaar te vinden als het nodig is. In het huidige zorglandschap is dat extra waardevol, je moet elkaar steunen. Ik zeg weleens 'het is net als met goede vrienden'. Je kunt elkaar soms lange tijd niet ontmoeten, maar als je dan weer bij elkaar komt, ligt het goed.”

Leren van elkaar

Toch zit de ontmoeting er al snel in. Jacqueline vertelt: “Wij hebben bijvoorbeeld bewoners die voor dagbesteding naar Stichting Parousie gaan, dan heb je toch geregeld even contact met elkaar. Of je komt een bewoner van Parousie, die bevriend is met een bewoner van Kwintes, eens tegen in de supermarkt. Ik vind dat mooi,

hoe die lijnen lopen.

Niet alleen als begeleiders en bestuur, maar ook juist als bewoners elkaar opzoeken. Wij stimuleren die contacten ook heel erg. Het kan voor bewoners soms moeilijk zijn om in het dorp een netwerk op te bouwen, maar juist door samen op te trekken, kun je dat in beweging brengen.” Door de coronacrisis lagen de onderlinge bezoeken echter een tijd stil. “Dat was een heftige periode,” vertelt Jacqueline, “zeker in die eerste fase. Toen hebben we ook contact gehad met Stichting Parousie om even te sparren over vragen als: ‘Laten jullie nog bezoek toe? En wat mogen bewoners nog wel doen?’ Ja, dat was heel waardevol, om zo als collega’s van elkaar te leren in crisistijd.”

En ook buiten crisistijd wordt er geregeld ingezet op het samen

Nieuwe ideeën

leren, vertelt Jacqueline. “We hebben inmiddels al geregeld intervisiebijeenkomsten georganiseerd, waarin teams van beide instellingen vertellen over hoe ze bepaalde casussen aanpakken. Soms lopen we tegen dezelfde moeilijkheden aan, soms neemt één van de teams een casus mee waar men moeilijk uitkomt. Het kan dan heel verhelderend zijn om daar met elkaar over te buigen en soms tot heel nieuwe ideeën te komen.”

Toekomst

Voor de toekomst hoopt en wenst Jacqueline dat de samenwerking en communicatie zo blijft zoals die is. “Ik hoop dat we van elkaars kwaliteiten kunnen blijven leren, ook al staan we verschillend in de maatschappij. Het is fijn als die band gewaarborgd blijft – ik ben er overigens niet bang voor dat dit verandert. Als we elkaar zo blijven opzoeken, kunnen we ook de komende 15 jaar nog veel samen betekenen voor onze bewoners.”

“We kunnen onze bewoners met een gerust hart dagactiviteiten bieden bij Parousie”

Begeleiders én managers van de Scherpenzeelse GGZ-instelling Kwintes weten elkaar inmiddels te vinden. En dat is waardevol, vindt ook zorgmanager Martin de Wildt van Kwintes. “Een tijdje terug zaten Tanny en ik nog samen, met dezelfde belangen, aan tafel bij de gemeente. Ieder met een eigen achtergrond, maar samen voor hetzelfde doel. Het is heel mooi dat dat kan.”

Ongeveer 12 jaar geleden kwam Martin de Wildt in dienst bij Kwintes. Als zorgmanager is hij verantwoordelijk voor de begeleidingsteams van de Kwintes-locaties in Scherpenzeel, Baarn en Soest en het ambulante begeleidingsteam. Zijn teams omvatten een groot werkgebied, waaronder dus ook Scherpenzeel, waar Parousie haar plek jaren geleden vond. Hoe is dat? “Qua zorgverlening zit Kwintes inderdaad ‘in dezelfde hoek’, vertelt Martin, “maar écht als harde concurrenten zien we Parousie niet, hoor. Nee, ik zou het eerder ‘concullega’s’ noemen. Natuurlijk zitten we in hetzelfde dorp en vissen we, zogezegd, in dezelfde vijver, maar de tijd heeft uitgewezen dat we elkaar juist erg versterken.”

Als voorbeeld noemt hij het samen optrekken als bestuurders en begeleiders, maar ook het aanbod in zorg vult elkaar mooi aan, vindt Martin. “Een heel aantal van onze cliënten maakt bijvoorbeeld gebruik van de dagactiviteiten die Parousie op hun locatie biedt. Wij bieden dat, in die vorm zoals Parousie dat heeft georganiseerd, zelf niet aan. Het is voor onze bewoners dan ook heel

of haar altijd welkom. En samen kijken we vervolgens: Wie ben je? Wat zijn voor jou de mogelijkheden? Hoe kunnen we samen sterker komen te staan?” Natuurlijk is er wel één wezenlijk verschil. Martin: “De signatuur van Stichting Parousie is uiteraard onderscheidend. De christelijke identiteit is bij Parousie duidelijk aanwezig en is in veel dingen verweven, al zie ik ook dat de zorg die verleend wordt – net als bij ons – los daarvan heel professioneel is.”

Open samenwerking

Als Martin Parousie zou mogen typeren, vallen er diverse mooie kernwoorden. Glimlachend: “Het is wel echt een promotieplaatje zo, hè?” Dan, serieus: “Ik typeer haar als een open organisatie die, met een duidelijke identiteit, goede GGZ-zorg en begeleiding biedt. En ik waardeer enorm hoe, zeker de laatste jaren, de samenwerking tussen ons is.”

Het blijft even stil. “En de locatie natuurlijk! Daar ben ik natuurlijk wel een beetje jaloers op. Parousie is gevestigd op een prachtige plek op het landgoed. Dat is uniek! Ik hoop voor de toekomst dat ze nog lang op die locatie in het dorp hun werk mogen blijven doen. En uiteraard dat we onze expertise blijven delen met elkaar en die openheid in stand blijft. Ik wil Parousie van harte feliciteren met dit mooie jubileum!”

Professioneel

“IK VIND DAT, ZEKER IN ZO’N RELATIEF KLEIN DORP, ECHT UNIEK.”

prettig dat de wijze van begeleiden op elkaar aansluit. Ik vind dat, zeker in zo’n relatief klein dorp, echt uniek.” De presentiebenadering noemt Martin die begeleidingsvisie. “We kijken als organisaties allebei echt naar de persoon. We verdiepen ons in diegene en heten hem

Jubileum

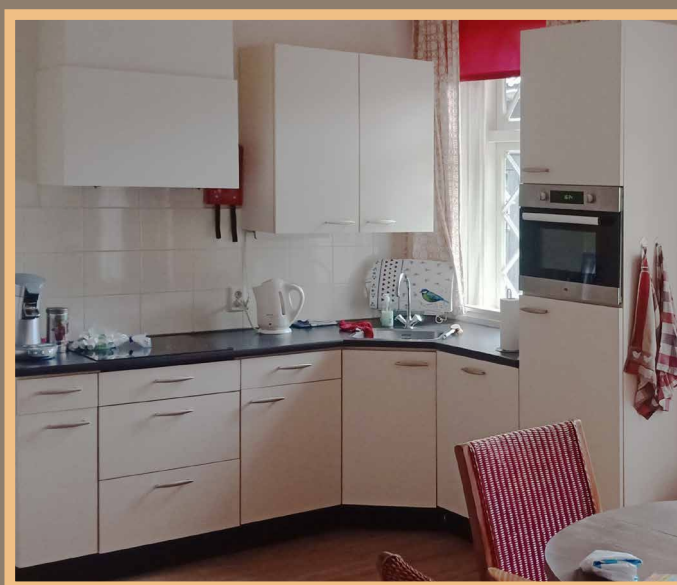
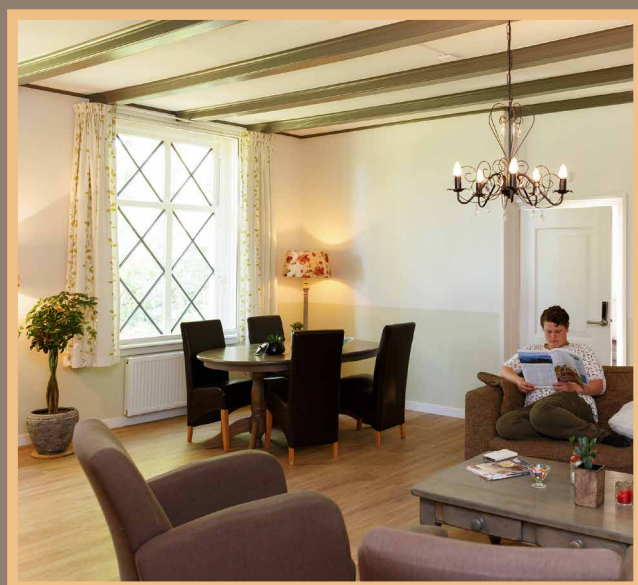

Boerderij 'Het Dorp'

Op de foto's kunt u de woonkamer en de keuken zien van de laatste familie die op de boerderij heeft gewoond, namelijk familie Van Donkelaar.

In dit jaar 2020 moest de vloer vervangen worden in de boerderij. Dit zorgde tegelijk voor een frisse opknopbeurt van binnen. Wat een verschil met vroeger!

Al sinds zijn jeugd jaren werkt Jan van Velthuisen bij Vlastuin auto B.V. in Scherpenzeel. Als chef werkplaats heeft hij al veel monteurs en medewerkers voorbij zien komen en ingewerkt. Ook Samuël, die woont bij Stichting Parousie en maar wat graag te vinden is in en om de werkplaats. Jan: "Samuël heeft in de loop der jaren heel veel zelf geleerd. Hij hoort er hier helemaal bij, hoor!"

Via de schoonvader van Jans werkgever kwam Samuël Klaassen in beeld bij Vlastuin auto B.V. Jan: "In 2016 zijn we verhuisd naar ons huidige pand. De schoonvader van mijn werkgever verzorgde alle facilitaire klussen toen. Daarnaast werkt hij als vrijwilliger bij Stichting Parousie. Toen hij de straat aan het invegen was, zei hij: 'Bij Parousie woont een

Passie

jongen die hier maar wat graag zou willen helpen, joh. Hij heeft een passie voor auto's. Zou dat niet mooi zijn?' Nou, daar stonden we wel voor open." Een aantal dagen later kwam Samuël langs. De klik was er gelijk, de straat was binnen mum van tijd ingeveegd en sindsdien is er een waardevolle samenwerking ontstaan. "Ja, Samuël hoort er inmiddels helemaal bij. Hij komt zo'n drie dagen per week en weet inmiddels helemaal de weg in ons bedrijf. Gisteren moest er nog een verkochte auto gewassen worden, één van de jongens stuurt hem aan en uiteindelijk hebben we een brandschone auto voor onze klant. En Samuël geniet ervan!"

Zelfstandig

Auto's poetsen, schoonmaken en kleine reparaties uitvoeren. Binnen het bedrijf is Samuël niet meer weg te denken, glimlacht Jan. "Hij heeft in die jaren ook een poetscursus gevolgd, die hij goed heeft afgesloten. Dat was een vaardigheid die hij nog niet onder de knie had, toen hij hier kwam, natuurlijk. Maar dat gaat ook perfect. In het begin kwam hij

een halve dag, inmiddels zien we elkaar zo'n drie dagen in de week." Veel dingen doet hij inmiddels zelfstandig en dat is iets waar Jan blij mee is. "Je merkt ook dat hij het zelf hier fijn vindt. Dat koppelde zijn begeleider Henry ook terug. Tijdens de coronacrisis kwam hij tijdelijk niet, maar dat was werkelijk een last voor hem, hoor!"

Maatschappelijk

Jan vindt het mooi om zo – samen met zijn collega's – mensen in een kwetsbare positie te kunnen helpen. "We hebben al die jaren wel iemand gehad aan wie we (soms tijdelijk) een werkplek bieden. Ik zou andere bedrijven willen meegeven: 'Probeer het gewoon eens'. Het is mooi om op deze manier je maatschappelijke betrokkenheid handen en voeten te geven. Het is in de maatschappij van vandaag extra belangrijk om oog te hebben voor de ander. Als je als bedrijf openstaat voor iemand die extra begeleiding nodig heeft, brengt dat je anderzijds ook veel. Het is prachtig om te zien hoe sommigen ontwikkelen, zoals Samuël. Hij is een prachtig voorbeeld van iemand die opbloeit in zijn werk en ontwikkeling. Hij is een gezellige kerel, met wie je duidelijke afspraken kan maken en helder moet communiceren."

Ontwikkeling

Dat gaat gelukkig heel goed! Maar we houden het wel open met elkaar en met Parousie. Dus ook als het niet gaat, zouden we het laten weten. Het contact met Henry, als begeleider van Samuël, is dan ook heel prettig en open." In de toekomst wenst Jan de stichting toe dat dit zo blijft. "Ik hoop dat ze nog veel mensen mogen begeleiden zodat ze weer in de maatschappij kunnen wonen en werken. Dat is het doel, waar wij op onze manier aan bij hopen te dragen. Maar vooral wens ik hen toe dat ze de zegen van de Heere mogen ontvangen in hun werk."

“We helpen elkaar en ik hoop dat het nog jaren zo blijft”

Frits van Amerongen is trouwe afnemer van Kopietje

Al sinds jaar en dag is Frits van Amerongen (62) klant bij Kopietje, de druk- en printafdeling van Stichting Parousie. Meer dan tevreden is de enthousiaste ondernemer over het resultaat. “In drukke tijden, laat ik zo’n twee keer per maand heel wat naslagwerken drukken. Prachtig toch, om zo met mijn werk bij te dragen aan een maatschappelijk doel?” Dan, resoluut: “En nee hoor, ik hoef niet uit te leggen hoe ik het wil. De mensen van Kopietje en ik: we begrijpen elkaar gewoon.”

Naslagwerken. Pennen. Gepersonaliseerd drukwerk. Als Frits van Amerongen dat alles nodig heeft, weet hij inmiddels waar hij moet zijn. Bij Kopietje, de print- en drukservice aan de Vlieterweg. Jaren geleden kwam hij in contact met en sindsdien is hij trouwe afnemer. “Een kennis had me geattendeerd op het werk dat Kopietje voor hem deed en vertelde dat hij daar tevreden over was. Nu was ik net op zoek naar een partij om naslagwerken te laten drukken, voor in mijn werk. Ik verzorg nascholingstrajecten voor beroepschauffeurs en daar komt veel papierwerk bij kijken. Zo kwam ik

Goed contact met Gerna

om de tafel te zitten met de mensen van Stichting Parousie en dat klikte direct. Ik heb nu al jaren goed contact met Gerna.”

Over zijn maatschappelijke betrokkenheid bij de stichting wil hij wel wat kwijt. Voorzichtig afwegend: “Zelf was ik jaren voorzitter van Stichting Kinderhulp Tsjernobyl Barneveld en vanuit die ervaring weet ik hoe belangrijk het is dat je omziet naar medemensen die het sociaal wat moeilijker hebben. In mijn werk kan ik soms heel zakelijk en direct zijn, maar als het gaat om mensen die hulp nodig hebben: dan raak je bij mij een snaar. Ik vind het daarom mooi om bij te dragen aan een sociaal doel en er tegelijkertijd perfect werk voor terug te krijgen. Ja echt, hoor! Over ‘t printwerk kun je namelijk niets zeggen: ‘t is altijd precies zoals ik het

wil. De prijs is goed en bij Kopietje weten ze altijd exact wat ik wens. Da’s toch goud waard?”

Samenwerking

De naslagwerken die Frits geregeld bestelt, maakt hij zelf. En na elke training gaan ze mee met de chauffeurs die die dag bij hem een nascholingstraject volgden op het gebied van Veilig Rijden of bijvoor-

beeld van de Code 95. “Daarom is het voor mij belangrijk dat het drukwerk goed in elkaar zit. Die boekjes gaan namelijk mee de truck in, blijven daar liggen en zodra er eens iemand meerijdt, wordt er altijd wel doorheen gebladerd. Achterin staat dan mijn naam. Op die manier levert het me misschien weer werk op.” Frits rijdt als chauffeur ook nog

regelmatig op het buitenland (“Je moet er zelf ook inblijven”) en dat levert mooie reisverslagen én foto’s op.

“Pas hoorde ik dat één van de bewoners helemaal enthousiast is van Scania. Toen heb ik een naslagwerk gemaakt – met daarin allerlei foto’s die ik door de jaren heen verzameld heb – en dat bij Parousie voor hem achtergelaten. Later hoorde ik dat die jongen d’r zó verschrikkelijk blij mee was en die printjes nu boven zijn bed hangen.

Da’s toch geweldig? Ja, daar kan ik van genieten. Het geeft iets weer van de sfeer en de relatie die ik met Kopietje heb. We helpen elkaar. En ik hoop dat dat nog jaren zo blijft!”

FRITS VAN AMERONGEN

Printjes

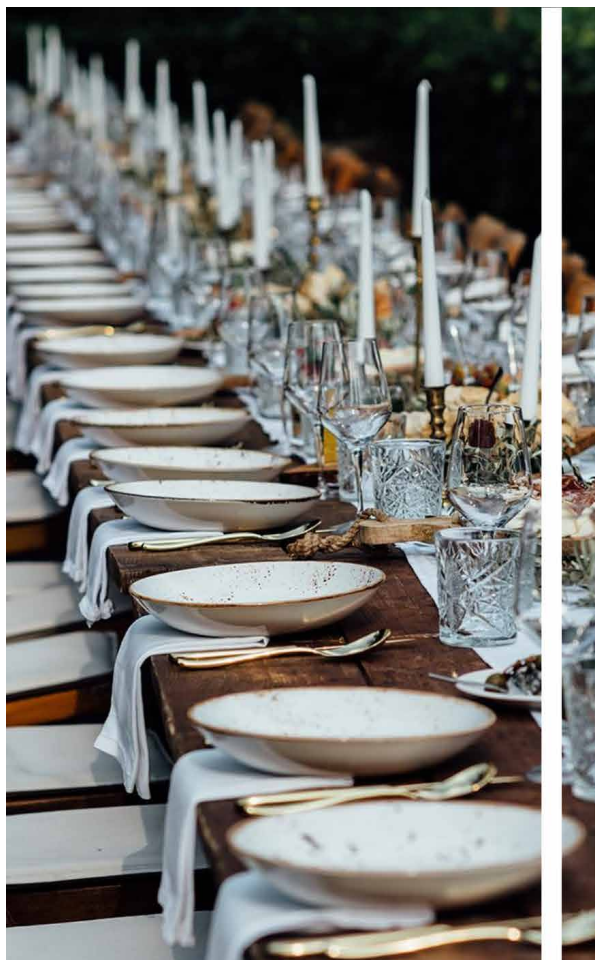
Kopietje

**Bij Kopietje kunt u terecht voor het printen van
familiedrukwerk, kerkbladen, folders en flyers.**

**Ontwerpen, printen, vouwen en verzenden;
alles nemen we voor u uit handen.**

Nieuw adres: Oosteinde 114 Scherpenzeel | 033 - 30 37 339 | kopietje@parousie.nl | www.kopietje.net

**CATERING
MET PASSIE**
CATERING & EVENTS

Catering met Passie beschikt over een exclusieve keuken waarin creativiteit en passie hand in hand gaan.

CATERING OP MAAT

Catering verzorgen is een feest op zich. Maar wij zijn niet vergeten dat het jouw feest is. Daarom is 'catering op maat' geen loze kreet. Je krijgt wat jij wilt. Wat jou past en waar jij het goede gevoel bij krijgt. Dat maken we waar in onze kwaliteit, maar ook in het gevoel er omheen. Op maat betekent namelijk dat je compleet bediend wordt in de stijl en beleving van het moment.

Het is jouw dag en dat proef je aan alles!

info@cateringmetpassie.nl

T 0342 234 690

www.cateringmetpassie.nl

Jubileum fotopuzzel van Stichting Parousie

Zoek het juiste woord bij de afbeelding en vindt de oplossing!

Herken jij de foto's in het blad? Alle kiekjes ben je eerder tegengekomen in het magazine. Maar welk woord wordt er gezocht bij de afbeelding? Noteer bij 1 t/m 16 de woorden en kom er achter wat de oplossing is. Veel succes!

□ □ 1 □ □ □ □ □ □

□ 2 □ □ □ □ □ □ □

□ 3 □ □ □ □ □

□ □ □ 4 □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ 5 □

□ □ □ □ 6 □

□ □ 7 □

□ □ 8 □ □ □ □ □ □

□ □ 9 □ □ □ □

□ □ □ □ □ 10 □ □

11 □ □ □ □ □ □

□ 12 □ □ □ □ □ □

13 □ □ □ □ □ □ □

□ 14 □ □ □ □ □ □

□ □ □ 15

16 □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Noteer hieronder de oplossing. Lever deze in bij onze boerderijwinkel De Deel aan Vlieterweg 17 met uw naam en telefoonnummer. Of mail naar dagbesteding@parousie.nl. U maakt dan kans op een goed gevuld boodschappenpakket van Boerderijwinkel De Deel van Stichting Parousie!

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16

Naam: _____

Telefoonnummer: _____

Binnen je mogelijkheden groeien naar zelfstandigheid

Stichting
Parousie

STICHTING PAROUSIE

VLIETERWEG 17, 3925 GA SCHERPENZEEL

WWW.PAROUSIE.NL